

Habitatge El futur incert dels pisos i cases en construcció aturats per la crisi

Un bloc d'habitatges de nova construcció, en aquest cas iniciat ja en plena crisi ■ MANEL LLADÓ

Els canvis en la demanda i en les normes d'edificació eternitzaran alguns casos

■ Els promotors alerten que es pot donar el cas que obres que ara s'inicien es vinguin abans que les inacabades ■ Les qualitats i dimensions han evolucionat

E. Agulló
GIRONA

“Ens podem trobar ben aviat amb la realitat estranya de veure una grua aixecant habitatges a bon ritme i, pocs carrers més enllà, una estructura abandonada”, alerta el president del Gremi de Promotors i Constructors d'edificis de Girona, Josep Maria Coll. Les llicències d'obres vigents abans de la crisi s'han anat prorrogant d'any en any automàticament des del 2009, a través de les lleis d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat, indica el vocal d'exercici professional del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) a la demarcació, Antoni Vilanova. El darrer termini ara s'ha allargat fins al desembre del 2018, però tot i la cobertura burocràtica, coincideix amb Coll que en algunes promocions abandonades les obres trigaran

La Sareb els ofereix als promotors

Des de la Sareb, argumenten que entre les dues opcions possibles –vendre o acabar–, el mandat de la societat és liquidar els actius. Per intentar-ho, han fet diverses campanyes i contactes amb els promotors locals, però al gremi gironí destaquen que els procediments no són gaire fluidos. “Els llistats d'ofertes són reiteratius, amb obres en llocs o amb preus que tenen poques sortides en el mercat”, justifica Coll. L'altra trava és burocràtica: “Els mecanis-

a reactivar-se.

Els motius se centren, sobretot, en el mecanisme d'oferta i demanda i diferents factors, que fan referència tant a l'emplaçament d'algunes promocions, les dimensions i la distribució interior o l'evolució de les normatives constructives. “Els requisits d'aïllament acústic en-

mes de gestió són feixucs i lents, la informació ha anat migrant a través de diferents plataformes”, hi afegeix el president del gremi, i s'han trobat amb documentació desactualitzada, per exemple, pel que fa a dades de titularitat registral. De cara al públic, aquesta setmana, al portal d'obres parades de la Sareb a la demarcació només hi apareixia una petita promoció de sis habitatges i quatre aparcaments, per 330.000 euros, al Pedró de Palamós.

tre habitatges, per exemple, són més exigents ara que fa quatre o cinc anys”, exemplifica Vilanova.

El codi tècnic de l'edificació també ha endurit els criteris de resistència de les estructures de formigó, que en la majoria de casos es podrien corregir però fa que els promotors prefereixin començar una

obra de zero. En el cas de promocions saquejades o malmeses per bretolades, l'opció més senzilla seria restaurar-les. Però els preus de sortida i la incertesa sobre la titularitat, l'ajustament a les llicències o els costos reals de cada obra tampoc no ho posen fàcil.

Llocs estratègics

Coll, per la seva banda, destaca que l'emplaçament de les noves construccions torna a ser cabdal. “La gent torna a voler comprar un habitatge allà on li fa falta, per viure-hi o treballar”, a diferència de fa una dècada, quan hi havia més predisposició a cercar llocs on el sòl fos més barat, encara que això impliqués allargar els desplaçaments diaris. Amb tot, el president del Gremi de Promotors diu que, a més de Girona, la demanda s'està recuperant en municipis grans, com ara “Olot, Palafrugell i fins i tot Figueres”. ■

OPINIÓ

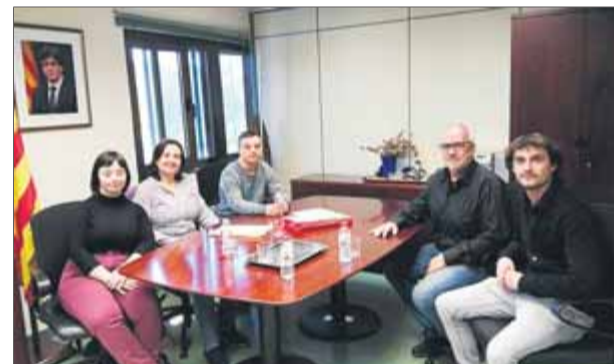
David
Marca

La síndrome de Down

La ignorància és la mare de la majoria dels errors d'apreciació de les infinites qüestions a les quals els humans ens hem d'encarar un dia després de l'altre. Amb les inesgotables notícies que els mitjans produeixen, si hom és curiós pel que passa a l'entorn proper i on anem, amb visions d'un futur catastròfic, pot ser que, sobreixida la seva capacitat d'interpretació, a vegades, és clar, es cometin errors, es faci el ridícul –aspecte, aquest, que cada vegada es porta menys– i les rialletes perdonant la vida ballin al seu entorn. Ara bé: una cosa és parlar del sobreiximent dels anglesos i una altra, del polièdric pentinat del nostre viatger president Carles Puigdemont, que cerca la comprensió i l'ajuda moral per a aquest maltractat poble català, en el qual la democràcia no ha guanyat del tot la guerra a la dictadura. S'ha de saber distingir que és el que convé. Ell ho sap prou bé.

Ara bé, hi ha situacions per a les quals no cal haver fet medicina, estudiat el tema a fons o emprat el sentit comú: el respecte per les persones amb discapacitat i, si més no, l'esperit de convivència tan necessari en aquesta època de guerres, d'atemptats, de raptos, violacions, assassinats i molts més atacs al gènere humà, sense motivacions greus vistes. A mesura que augmenten les possibilitats d'adquirir una cultura que ensenya a viure en pau, augmenta molt

Down Lleida va denunciar el veto d'un pub que no va deixar entrar membres d'aquesta entitat ■ ACN

més l'agressivitat dels humans. Si els successos són propers, la naturalesa es rebel·la encara més, i si els desafia, pitjor.

La premsa i altres mitjans han destacat dos fets paral·lels: a un grupet de nois joves, en un bar de Lleida, no han volgut servir-los per la seva característica comuna i, en un hotel de Vinaròs, 14 joves i dos acompanyants no foren admesos tot i tenir reserva acceptada. Els uns i els altres ni feien escàndol, ni vestien estrafolàriament, ni cantaven, ni rien ni res. Els primers tenien set i volien refrescar-se i els altres pretenien descansar a les habitacions reservades. Els dos grupets comparteixen la síndrome de Down. Què els devien veure de perillós o escandalós per negar-los l'entrada? És un fet prou sabut que les persones amb aquesta peculiaritat en els cromosomes no presenten símptomes d'agressivitat de cap mena. Fan una vida de treball i relació i la majoria

La vida reparteix desordenadament les aptituds

envelleixen en pau, en família, encaixant esportivament les petites molèsties que els dona a alguns la síndrome de Down. Acceptar-ho és una excel·lent manera de conèixer amb aquesta peculiaritat incurable, però suportable, i portar una vida raonablement positiva. La majoria dels portadors de la síndrome de Down tenen una especial aptitud per reconèixer l'actitud de les persones amb què tracten, si és simpatia, convivència, tolerància o altres situacions. La vida reparteix desordenadament les aptituds. És per això que la convivència té tanta feina! La caritativa compassió d'alguns és totalment errònia. Fuig, fuig...